

Việt, một lồng thò kính Mẹ, một lồng tranh đấu cho Quốc Gia Dân Tộc, chống ách thống trị độc tài. Rồi đây những kẻ "công rắn cắn gà nhà" cũng sẽ bị rắn cắn.

Rắn trắng, rắn văng hám hủ chực cắn nhau để tranh nô lệ, nhưng rắn lại không trực tiếp cắn nhau mà lai dùng nanh vuốt của nô lệ cắn lẫn nhau! Xưởng vẫn rồi! Mau vẫn chạy! Mà vẫn phải khom lùng công rắn. "Dại rồi còn biết khôn làm sao đây!"

Mẹ ơi! Một ngày trời đẹp, dân con hiếu hạnh của Mẹ sẽ xum họp trong lồng Mẹ và những kẻ công rắn sẽ nghiêm ngoc độc của rắn.

Dân Con "Xé Xé"

Giới Thiệu
Ban Phụ trách Lá thư A.H.C.C.
Miền Nam California

Ban Phạm Ngọc Lan đã xung phong phụ trách lá thư A.H.C.C. từ lá thư số 10 trở đi.

Xin xem thư của Ban Phụ Trách miền Bắc California đăng trong lá thư số 8 (Xuân Mậu Ngọ) nời trang 25, và thư của ban Lan nời trang 7 trong số 9 này để được giới thiệu về thiên chí và tài năng của anh Lan.

Lá thư số 10 có thể ra vào mùa thu 1978.

Lá thư số 11 sẽ ra vào dịp Tết Kỷ Mùi (mùa Xuân 1979).

Vậy xin toàn thể quý đồng nghiệp hoan hỷ ủng hộ Ban Phụ Trách mới bằng cách gửi bài và tiền về:

Mr. Phạm Ngọc Lan
507 E. Hobart Street
Santa Ana, CA 92707
(714) 542-5920

THU BAN

Cụ Dao Huy Tài "Tôi đã đọc kỹ bài xã luận lá thư A.H.C.C. số 8. Hay lắm. Rồi tôi thấy cảnh cảnh bên lòng, vì nhớ nhung quê hương, thường sót anh em họ hàng, đồng bào còn kẹt lại ...

Tôi thấy lá thư A.H.C.C. phong phú lên nhiều. Trong lúc di cư, ai mà không lo về sinh sống gia đình, thế mà các anh đã tận tụy giúp lá thư rất nhiều, thật là một hy sinh đáng quý đối với đoàn thê C.C. ...

Nói đến đây, tôi thấy có lẽ chỉ có ngành C.C. mình là có một lá thư ái huú, các ngành khác có lẽ ít người quá hay không có ai đề cập đến.

Tôi rất tiếc là ra trường từ 1922, cho nên xem danh sách anh em, tôi không được biết nhiều người. Tuy vậy tôi rất mừng là sau 2,3 năm di cư các anh em đều đã an cư lạc nghiệp, có nhiều anh em đã đỡ cao, chiếm địa vị quan trọng ở nước ngoài. Thế mới biết người Việt Nam mình thông minh, làm gì cũng được, mà có khi còn hơn người bản xứ.

Toi xin goi \$5 gọi là gop phần chút ít vào lá thư A.H.C.C."

Ban Phu Trach "Xin kính mừng Cụ năm nay tuổi thọ 81, Cụ còn khỏe mạnh và nét bút Cụ viết trong thư còn gần gốc lăm. Mặc dù cao niên và ở xa (Pháp Quốc), Cụ đã viết thư dài và gửi tiền ủng hộ lá thư A.H.C.C. để khuyến khích Anh em, thuyền lá quý hóa. Xin chân thành cảm tạ."

Anh Truong Nhu Nguyen "Lá thư A.H.C.C. số 8 Xuân Mậu Ngọ rất phong phú. Mong các Anh cố gắng giúp thêm cho vài số nữa ở CA anh em đồng, dù sao cũng đỗ!"

Ban Phu Trach "Bài Anh gửi về sẽ đăng trong số này."

Anh Buu Hap "... Tôi có viết một số "vàng và bóng" một thời (chuyện C.C. và V.N.) gần 20 bài và một tập tuy bút khác lấy tên là "cùng một chuyến đi" gồm nhiều chuyện về chuyến đi, "chạy" lịch sử từ tháng 4 năm 75 đến nay. Tôi sẽ in và gửi anh đăng thêm vào tờ A.H.C.C. cho xóm tro..."

Ban Phu Trach "Rất hoan nghênh sự ủng hộ của Anh về bài và tiền. Đã nhận được \$10.00 nhưng chưa nhận được bài?"

Anh Dinh Gia Bai "Rất hoan nghênh sang kiên thành lập lá thư A.H.C.C. và tinh thần đoàn kết giữa các bạn đồng nghiệp. Cầu mong lá thư cảng ngay cảng tuổi thám để áp út được lâu dài hướng về quê hương trong gia đình Công Chánh ở hải ngoại.

Toi xin gửi theo đây \$10.00 để ủng hộ lá thư."

Anh Nguyen Van Liem "Tôi cảm thấy rất hoan hỉ sau khi đọc, không sót một chữ, lá thư số 8. Xin hoan nghênh và than phục sự cố gắng của tất cả anh em.

Toi xin gửi ngân phiếu 20.00 để ủng hộ tiếp lá thư A.H.C.C. và xin gửi lời thăm tất cả Anh em và gia quyến."

"Bà Xã" của một "Ông Công Chánh"?

Canada, ngày 11-2-1978

Kính anh,

Tôi là "bà xã" của một "Ông Công Chánh" nên hy vọng A.H.C.C. dành cho một chỗ trong để ghi vài cảm nghĩ về nhà thơ Nguyễn Thanh của hội chúng ta. Chúng tôi đã từng biết anh Nguyễn Thanh qua một ngâm sĩ và kịch sĩ của Võ Tuyên Truyền Thanh và Truyền Hình VN, chưa bao giờ tôi thấy anh thành công gây xúc cảm như trong bài thơ vừa qua Xuân Mẫu Ngọ của A.H.C.C.. Bao năm qua, sống trong niềm đau xa quê, nhớ bạn, thương gia đình, cộng thêm nếp sống xô bồ khó khăn ở quê người, thân kinh tôi đường như muôn tê liệt. Tôi chẳng muốn nhớ gì và suy nghĩ thêm gì. Bài thơ của anh Nguyễn Thanh đã dâng lên lòng tôi một nỗi buồn quê hương mènh mang... cùng những giọt lệ âm thầm nhưng với ân ác. Thành thực cảm ơn anh Nguyễn Thanh. Cầu chúc mọi Gia đình Công Chánh vẫn sự an lành. Riêng kinh chúc bạn biên tập các anh hoàn toàn vui tươi và háng hái trong công cuộc bất vụ lợi này cho bà con nhỏ dài dài.

Kính thư,

Một độc giả.

Ban Phu trach "Rất hoan hỉ nhận được lá thư chị viết từ Canada ngày 11-2-78 và xin đăng nguyên văn ngay trên lá thư số 9 này. Rất tiếc rằng ngâm sĩ Nguyễn Thanh qua bận vác ngà voi đi làm văn nghệ ở vùng Texas nên

quên gởi bài cho lá thư A.H.C.C.. Được đọc lá thư của chị chắc anh Nguyễn Thanh không còn quên lá thư A.H.C.C. nữa. Chúng tôi đợi Anh Nguyễn Thanh. Theo thê¹ lê² nghe báó, thi tac giả mạc dù muôn dâu tên phai cho nhà báó biết tên và địa chỉ, và nhà báó có bốn phận phai giúp bí mật. Vày xin Chi vui lòng cho biết quý danh và địa chỉ keo Anh Nguyễn Thanh kiện thi nhà báó lanh đú."

Anh Le Thanh Trang "Trước hết xin đưa 2 tay để hoan hô lá thư Ai Hữu Tết Mậu Ngọ. Cả hình thức lẫn nội dung đều ngon lành, đâu có thua các báó "nhà nghe" chút nào. Tôi đọc đi đọc lại hoài mà cứ tưởng như đang có các bạn một bên vây. Tôi chắc các anh em khác cũng đồng ý như tôi..."

Bà xa tôi cuối ngắt khi đọc đoạn thư anh Cuong Dao bao:

"Thanh Trang bo nghe xi phe."

Đọc bài Bach Xi Ma Hoang Ngoc An lại nhớ đến thời gian tôi ở Ty C.C. Pleiku (1964-1965). Nhưng đêm sáng trắng chạy xe jeep lên đồi có đuôi thô ở Plei-ia-lang, Plei M'Rang.

Tôi nghĩ lại mà thấy vui mừng làm sao khi mà lá thư A.H. giờ được anh em coi như là nhịp cầu thông cảm giữa anh em đồng nghiệp. Nhờ lá thư thứ nhất gởi cho lôi 20 anh em (một mình tôi, dòn thân đọc mà) và xin anh em cho biết các địa chỉ của anh khác. Lá thư số 2 (lại cũng một mình) mới ra được 70 anh em (xứ Giám Đốc của Department of Streets cho một nhân viên in phu với tôi và đóng thành tập). Đến lá thư thứ 3 là có anh Thi nhập cuộc tiếp tay (gần 100 anh em trong danh sách) cho đến khi anh em CA gánh giũm.

Đây là một satisfaction morale đáng kể trong cuoc đời của tôi, của một cựu sinh viên C.D.C.C..

Tôi lúc này vẫn làm cho City of New Orleans. Mỗi tuần đi dạy tai State College 2 đêm (Structural Steel Design) và di học 3 đêm. Tôi đã xong M.S. năm 1977 và đang học Ph.D. Làm công chức thi chắc chắn đó, nhưng luồng tuồng đôi ít nén tháng nào "anh" hêt tháng đó, không đủ chút nào hết. Tôi đang làm research về soil mechanics và hy vọng sẽ xong năm 1980 (học part-time mà!). Xong Ph.D. tôi nhút định sẽ ra làm consultant và tin tuồng sẽ thành công và xét thấy nghề của mình không kém người Mỹ chút nào (học tro cũ của thầy Vĩnh và Tạ Huyền mà, đâu đến nỗi nào!). Vì vậy mà 2 năm nay chưa biết vacation là gì và chắc đến 1980 mới tính

đến chuyên thăm anh em.

Tôi được biết nhiều anh em đã đỗ EIT và PE, nhó đó mà được job tốt. Cũng có một số đi học lại M.S.. Tôi chắc chắn rằng anh em C.C. (Xe Xe) tất cả sẽ thành công tại xứ Mỹ này, vì so với sự cùc nhọc trong trường C.D.C.C. thì việc học hanh ben nay "khoe ru". *anh*

Tôi hằng thăm hai anh và một lần nữa xin hoan hô hai vđa lo chúc đáo cho sô Xuân Ai Huu.

Than ai,

Trang

2-7-78

Anh Pham Ngoc Lan "Về việc lãnh phân phu trách lá thư A.H.C.C. cho số tháng 4, em không ngại gì cả, nhưng như anh biết, em đang học để thi lấy P.E. Thi ngày 15 tháng 4. Do đó nếu em lãnh phu trách A.H.C.C. vào tháng 4 thi mệt lảm! Vậy xin anh để cho sô kè số áy. Sau khi thi xong em sẽ lãnh phân phu trách A.H.C.C. Dĩ nhiên phải nhờ anh có động để cac"ai huu" viết bài, v.v..

Nhưng năm về trước khi còn ở Nhật, em có cũng những anh bạn khác cũng tốt nghiệp ở Việt Nam, qua Nhật nghiên cứu học thêm, cũng nhau ra tờ báo lấy tên là "Học Thuật" trong đó đăng những bài minh nghiên cứu biết được cũng như đáng những phát minh mới, nghiên cứu mới, để mở rộng kiến thức và nhất là để làm môi trường khuyến khích minh họa hỏi thêm. Em hy vọng tờ A.H.C.C. của chúng ta nếu sau này tình trạng tài chính khả quan và đã có số ủng hộ thi nó sẽ trở thành nội san của chúng ta trong đó bao gồm luôn phân kĩ thuật, nghề nghiệp và kiến thức tổng quát cộng thêm những tin tức nội bộ của chúng ta mà ngay một cán dân. Cũng như anh có thể kêu gọi các anh hôi xưa lâm cho chính phủ mà bây giờ cũng có job ở city, county, v.v. viết bài so sánh và cảm nghĩ của mình khi làm việc để tất cả cũng học hỏi biết thêm, v.v...

Về phân đánh máy và in đối với em không khó khăn lắm. Vì khi còn ở Nhật, em có lập ra một hội sinh Việt Nam ở đây, có lâm hội trường, cũng ra báo mỗi tháng; do đó, đối khi phải tự đánh máy và in lây! Vâ khi mới qua Mỹ em có cộng tác với tờ Phục Quốc--là phụ tá chủ nhiệm kiêm thủ ký tờ soạn--nên cũng phải thực khuya đánh máy, viết bài chòng cộng.

Tóm lại, em sẵn sàng lãnh trọng trách các Anh giao phó. Thế nào trong năm nay em cũng lên vùng San Francisco thăm các Anh. Khi lên sẽ nhờ các Anh hướng dẫn đi xem phong cảnh.

Ban Phu Trach "Hoan nghênh tinh thần xung phong của bạn; xin hết mình ủng hộ bạn, chắc chắn lá thư A.H.C.C. sẽ càng ngày càng đậm đà hơn. Rất hoan hỷ được đón tiếp Lân ở miền Bắc California."

Lão Đồng Nghiệp "Phò Mã tại Gia" "Về lá thư A.H.C.C. số 8, bìa đố choết với cây hông đậm đà, cùng 4 chữ Cung Chúc Tân Niên, tôi xin tóm bấy vài ý kiến sơ só:

a) Thật là một công tác nâng đỡ cho các bạn miền Bắc CA nói chung và cho bạn cao niên Nguyễn Mạnh Hoan nói riêng; ấy thế mà các ông đã để được một tập dày đủ tin tức vui vẻ, dày đủ bài viết về Xuân thi thật là hay và xứng đáng tôn vinh bậc "ANH".

b) Đọc lá thư A.H.C.C. thì không thể nào quên được ban sáng lập là hai anh Lê Khắc Thị và Lê Thanh Trang đã trì chí và dày công tìm bạn bè để viết bài và phổ biến; đó là một công lao vĩ đại mà tôi xin các anh em Công Chánh ghi nhớ và khi nào có cuộc hội xin tuyên dương công khowering của hai anh Thị và Trang bằng một tràng vỗ tay.

c) Ngoài ra, tôi xin các anh giữ trong vòng thâm mật địa chỉ các bạn định vào lá thư số 8 vì lý do an ninh cá nhân và cả gia đình họ còn sống tại nước nhà. Đây là lần đầu tiên mà tôi nêu ra lây kinh nghiêm bản thân mà nói.

d) Lá thư A.H.C.C. không những là mỗi giây liên lạc giữa bạn bè C.C. mà còn là để phục vụ cho đời sau này được mở rộng thêm phạm vi hoạt động.

- Cổ ngôn: Đi văn hội hữu (La Litterature au service de l'Amitié)
Đi hữu phò nhân (L'Amitié au service de l'Humanité)
- Hán Dự: Đi văn tài Đạo (La Litterature sert à véhiculer la Sagesse)

Trong mọi sự ở đời, muôn sông, muôn tồn tại là phải có kim ngân tuc là "Đi ngân vi bản"; nên cứ mỗi lá thư, tôi xin ủng hộ \$5.00 để sử dụng vào mục bút chì văn phòng. Đính kèm \$5.00 để được sot deo."

Ban Phu Trach "Xin lảnh tòn ý và xin lưu ý tất cả các bạn về mục c). Hoan nghênh sự ủng hộ thường xuyên của Lão đồng nghiệp, một tấm gương sáng của A.H.C.C."

Anh Nguyễn Mạnh Cung "Xin thành thực cảm tạ các anh đã gửi cho tôi số báo Xuân số 8, tôi hết sức vui mừng và cung ngạc nhiên sao tin tôi sang Zaire cũng đã được đăng trong số này. Tôi sẽ nhớ anh Cò gửi tiền ứng hộ để bảo của chúng ta được ra đều đều, nhất là khi có anh Lân.

Sau đây, tôi xin gửi bài:

LÁ THƯ ZAIRE

Tôi đã tới đây, Kinshasa (ancien leopold ville), thủ đô của xứ Zaire. Thật là không ngờ, sau khi lựa chọn giữa 8 kỹ sư Pháp và tôi, thật là một vinh dự cho ngành C.C. và HKDS VN.

Xứ Zaire, rộng hơn 2 triệu cây số vuông, gấp 4 lần nước Pháp, gần $\frac{1}{4}$ nước Mỹ, từ Đông sang Tây, từ Bắc chí Nam hơn 2000 km, với dân số hơn 20 triệu dân, như vậy đất rộng người thưa.

Mặc dầu đất đai rất phì nhiêu, trồng cây gì cũng lên hết, không cần phân bón, cafe, hevea, arachide, palmier, v.v... Hầu hết toàn loại lô thiêng, độ 1 m lâc có quặng, nhù đồng có nồng 90%, rồi uranium, cobalt, vàng, diamant, v.v... Zaire đang trải qua kỷ khùng hoảng kinh tế rất trầm trọng, nợ quốc tế tới 3 tỷ dollars, năm 1977 không trả nổi tất cả số tiền lãi hơn 300 triệu dollars. Lý do là năm 1973, TT Mobutu (người giàu thứ ba trên thế giới) áp dụng chính sách zairisation, nghĩa là tịch thu, hầu như không có bối thường, tất cả các xí nghiệp thương mại lớn nhỏ của ngoại quốc, phần lớn của belge, pakistanais và portugais; sau đó chia nhau cho bà con cô bác; họ dùng tiền để mua xe Mercedes 250, 280, hoặc chuyển tiễn sang Suisse, các plantations bị bỏ hoang, các xí nghiệp production xuống dàn vì máy hư không có bộ phận rồi hay có người bảo trì...

Nếu có khoảng 100,000 dân VN sang đây, chỉ trong vòng 5 năm, bộ mặt xứ Zaire sẽ đổi khác ngay, vì zairois không chịu lâm, chỉ nằm cho cây mọc lên rồi lấy ăn thội. Ngoại trừ dân chúng ở thành thị, ở miền quê, còn ở trong tình trạng bán khai (semi-primitif).

Thế mà, từ 1973 đến 1977, Zaire đã đầu tư gần 500 triệu dollars vào chương trình phát triển HKDS, trong đó có gần 300 triệu về xây cát phi trường; chưa đi đến đâu cả, có vẻ còn thuat lui nữa vì quản trị kẽm nhù sô không, thiếu hàn chuyên viên dù mọi ngành, nhất là bảo trì điện tử. Mission SofreAvia Service của CP Pháp gửi qua gồm 18 chuyên viên,

có 12 người về dieñh từ rói. Tôi phái lo vê không tài, không vân. Riêng công viêc của tôi mà họ giao phó, khá "interessant", phái lâm mọi thứ, nhất là các vấn kiên lèp pháp, lèp quy không vân, không tài, rói các huân thu, kế hoạch phát triển ngô niên, v.v... Với 20 năm phục vụ cho đất nước tại phi trường TSN, đã nhiều phen thử lửa cùng các anh em HKDS và CCHK nên cũng thay tam đú công lực để phục vụ xứ Zaire.

Về các người VN, chỉ có anh Nguyễn Đắc Lộ, ingenieur maritime trước kia ở Shell Saigon, phụ trách dự án vê bac (hơn 300 cai), anh Cường lâm TGD Viện Trò và Kế Hoạch tại Bộ Kế Hoạch, hiện phụ trách dự án đường xá do Banque Mondiale tài thô, anh Quý lâm vê Thông Ké tại Bộ Canh Nông chương trình ONU, anh Tùng, pilote 727 AVN, đang bay cho ZAS, sẽ bay cho Air Zaire; ngoài ra có gần 20 bà VN, chông là Mỹ RMK (RMK sang đây phụ trách thiết tri duống giây điện cao thế Inga-Shaba) và cụ Nguyễn Bá Luong, y sĩ thú y, trước kia làm cho FAO, nay làm cho SINZA (có số sản xuất canh nông, chăn nuôi của TT Mobutu), cụ Luong nói tiếng rất là "mát tay" đối với chó mèo. Chúng tôi cũng đã họp nhau lai ăn Tết, đúng ngày thứ ba 7-2, mùng 1 Tết, với bánh chưng, đưa hành gửi tú Paris qua, rồi mùng 7 Tết, làm bún thang để hoá vang hạ cây nêu!!

Xứ này côn côn các chuyên viên ngoại quốc khoảng 4,5 chục năm nữa, nên đối con đối cháu chúng minh vẫn có việc làm. Các bạn ở Hoa Kỳ muôn qua đây nên làm với chương trình USAID.

Toi xin nói thêm là khi hâu xứ Zaire rất tốt, như ở Kinshasa nắng quanh năm như Saigon, nhưng có phần mát hơn. Ngay trong mây tháng hè, Oct, Nov, Dec, (vi ở Nam Xích Đạo) chỉ nóng 1 chút vào lúc 13-17g thôi, đêm ngủ không cần máy lạnh và trong 3 tháng Mai, Juin, Juillet, buổi sáng sẽ chỉ còn 15 độ thôi.

Thành phố Kinshasa rất đẹp, có thể nói đẹp hơn Saigon với những đường phố rất rộng, có cây cao tới 20m vì thuộc miền nhiệt đới.

Nếu loại bài này được quý ban hoan nghênh, tôi xin tiếp tục."

Ban Phu Trach "Rất hoan nghênh những bài anh định viết nhất là để giới thiệu xứ Zaire và những công việc hợp với khả năng Anh Em C.C. cũng với sự đại ngộ về chuyên chò, luồng bông, phu cấp, v.v... Ký sau, Anh gửi bài vê anh Phạm Ngọc Lan.

Một đồng nghiệp ở Canada "Tôi xin góp ý kiến về vấn đề nuôi dưỡng lá thư A.H.C.C.:

1) Trên nguyên tắc, một năm sẽ có 4 số LTCC. Thiếu dù lá thư số 9 có thể cho ra vào đầu Avril hoặc cuối Avril nếu xét cẩn.

2) Muốn vậy, trong số cuối cùng xuất bản, cần báo trước anh em các bài cho số sau phải gửi tôi đầu để lo liệu cho số sau, để anh em muốn gửi các tài liệu, tin tức và bài vở, v.v... khỏi bỏ ngỏ.

Trong khi chưa quyết định được nhóm nào sẽ phụ trách số tờ immediat, thì nhóm hiện hữu phải tạm nhận các tài liệu ghi trên, nhóm đó sẽ có bổn phận trao lại cho nhóm nhận phụ trách sau này.

3) Số trang của mỗi số báo không nên được xác định trước, như tôi đã nói trong thư vừa qua. L.T.C.C. có tôn chỉ phục vụ các bạn trong tinh thần tưởng thân tưởng ai, thi số trang phải được lệ thuộc vào số bài vở, tin tức tài liệu mà anh em đã chịu khó suy tâm, sáng tác và viết ra cần được đăng ngay, và đăng đủ.

Anh em không chịu gửi các bài để đăng, thi L.T.C.C. tự nó sẽ tan lui. Và câu nói của ngàn xưa "Tiên trách kỷ, hậu trách nhân" bao giờ vẫn đúng.

4) Ta đã đà số sống về tinh cảm bên lề cuộc sống thiết thực phải có, nhất là trong cách sống hiện tại của chúng ta. Nhưng cũng cần phải nhận rằng "nói là một truyền, làm lại là một truyền!"

Ta "mất nước" (xin tạm nói như vậy), chỉ vì bọn "chánh trị salon", nói thì nhân nghĩa lầm, oai lầm, nhưng không dam "dân thân", sợ tu tội, khố... Uống mong các Ban C.C. chúng ta để tâm thêm vào L.T.C.C. bằng mọi hành động thiết thực hơn nhiều nữa thi L.T.C.C. mới mong tồn tại lâu được! Số 8 đã tỏ ra nhiều ban đã chịu "dân thân" đăng khen, đăng ca ngợi, nhưng nếu chỉ đổi với số Xuan mà thôi, thi nguy cho L.T.C.C. lầm lầm...

5) L.T.C.C. mà "được ra" theo lời "tác trách" mỗi kỳ, thi chắc chắn sẽ chết yêu.

6) Tiên bao giờ cũng là huyết mạch của mọi hành động. Ở VN trước kia bảo vì "thiếu đồ la" mà không gop đồ la được, chứ ở bên nay, nếu mỗi ban giúp cho L.T.C.C. mỗi kỳ dam ba đồng, thi ban phụ trách có lo gì về số trang để đáp lại các ban đã chịu khó gửi bài tôi? Mà dam ba đồng mỗi tam cá nguyệt, ban nào nghèo mặt ở thế giới tự do này cũng đủ khả năng đóng góp. Còn nhiều ban chùa ưng hộ được xu nào từ trước đến nay chỉ vì là quên khuây đã mà thôi, nhất là tinh lè phe cõi tật, mặc dầu đã ném đi hết cho công việc hàng ngày để kiếm gạo, nhưng hãy cõi phản náo

trong những cái gì xét không thật là thiết thực dối với đa số bạn đó.
Một ít tinh ý lại cũng còn có nữa!!

7) May bạn moi thoát được vẫn thấy im hoi lắng tiếng trong
việc báo tin tức các bạn trong vài năm đã sống với C.S., việc mà tôi đã
định nêu se có trong lá thư số 8. Tôi uốc mong các anh "moi" số bạn đó
cho mây bài để cho vào số 9. Hoặc giả nếu các anh ấy còn "tình thân nghĩa
trọng" với ai ở VN, thì lại là truyện khác, để anh em tuy phê phán! Việt
là cho tin tức về các bạn đồng liêu đang bị hoạn nạn, gia đình các bạn đó
ra sao, biết đâu lại chẳng may ra cho chúng ta sự lạc quyền để gói dán
dán ít một cho mỗi gia đình không may trong khi bạn ta còn bị giam cầm,
việc mà các bạn hiện ở Pháp có thể phụ trách để đăng, hoặc ở Mỹ USA nếu
việc cho gói tiền về VN se đúng như báo đã đăng!...

Về mục này, riêng anh Nguyễn Dâng Thịnh hẳn biết nhiều hơn
hết, và nếu viết được về cuộc hành trình của anh, thi hẳn là một truyện
độc đáo mà tất cả chúng ta muôn biết.

8) Về cuộc quyền giúp (hay cho vay) cho L.T.C.C. số 9 và các
số kế tiếp, nếu các anh chịu khó gói thủ quyền, thi theo danh sách các
ban A.H.C.C., số bạn có thẻ gói giúp sẽ không phải là ít đâu.

Nếu các anh không chịu khó làm việc này, các ban đó sẽ coi
nhé sự lo lắng của các anh (ban Phụ Trách), và nếu có xảy ra gì bất lợi
cho sự sống còn của L.T.C.C., chắc sẽ có ban trả lời: "Naô đâu tôi co
ngờ! Tưởng thiếu só só thoi, bất thành vẫn đê quan trọng đói với các
anh! Tại sao các anh không cho biết sớm, "dám ba đồng mỗi tam ca nguyệt
cô nước mè gi mà chúng tôi không đóng góp!!!!"

Tiền đây xin gửi 15 tí cõm, gọi là đóng góp thêm vào quy chi
tiêu L.T.C.C.

Hoan hô sự cố gắng của các anh!"

Một ban ký tên "Tiêu Đề"

"Kính Đại Ca,

Trong lá thư A.H.C.C. tân niên Mậu Ngọ, có mây bài tiêu lâm đã
được một số anh em tán thường, tuy nhiên xin Đại Ca thỉnh thoảng cho dâng
một vài bài chủ dung dâng nhiều quá, ngại rằng sẽ lâm nghiêng cản cản...
kỹ thuật và ai huỷ.

Nói thi nói vậy chứ, kỹ này Tiêu Đề cũng xin góp một bài ngắn
ngắn để thân tặng các bạn thích tiêu lâm.

Nếu Đại Ca thấy bài này không vi phạm nội quy L.T.A.H., xin
Đại Ca cho đăng vào số tôi.

Trái lại, nếu Đại Ca không đồng ý thì xin vứt vào xô rác.

Cám ơn Đại Ca.

Tiêu Đề

Ban Phu Trách "Hiên Đệ ơi! Hiên Đệ ác quá, làm gì có nhiêu bài tiêu
lâm làm lệch cản cản, Hiên Đệ rào trước đón sau để bỏ buộc Đại Ca phải
đăng bài của Hiên Đệ chàng? Tôn chỉ của A.H.C.C. là tình thương yêu
quý mến nhau không định danh đến chính trị chính em nên có bốn phân đăng
nguyên văn tất cả các bài của các đồng nghiệp gửi về với điều kiện phải
cho Ban Phu Trách biết rõ quý danh và địa chỉ, và Ban Phu Trách có bốn
phản giứ bí mật và chỉ ghi bút hiệu thôi. Như thế, tác giả phải chịu
trách nhiệm và sẽ bị các đồng nghiệp và phu nhân phê phán. Ban Phu
Trách không chịu trách nhiệm và không phạm đến tự do ngôn luận của anh em.

Mặc dù sao bài Ô Kê Salem của "Tiêu Đề" cũng được đăng.

Nhưng câu trả lời, để khi nào "Tiêu Đề" cho biết quý danh và địa chỉ mới
đăng. Như thế là chiều ý muốn của Tiêu Đề 50% rồi. Hiên Đệ thực là ác
đẹ, là đại đệ chư không phải tiêu đệ đâu! Bạn nào đoán được xin gửi về
lá thư A.H.C.C. theo địa chỉ Anh Phạm Ngọc Lan."

Ô KE SALEM - của ông bạn vắng ký tên "Tiêu Đề"

Kể từ ngày mây chủ GI gia nhập An Nam Quốc, mây chủ Ô Kê Salem
rất thông dụng trong giới binh dân và đã được dùng theo nhiều nghĩa khác
nhau.

Câu chuyện ngắn sau đây xảy ra trong một phòng khách sạn ở gần
Số Tràng Tiền Saigon giữa đêm khuya thanh vắng.

Tiếng nồng nàn nịu: "Ôi SALEM"

Chàng trả lời: "Thê à, MELAS"

(MELAS là chủ SALEM đọc ngược từ phải qua trái.)

Xin quý bạn thích tiêu lâm đoán dùm chàng và năng nói gì vậy?

Anh Lê Khắc Thi "Tôi rất vui mừng khi được biết là các Anh đang chuẩn bị
anh hành lái thủ số 9 và lái thủ sau sẽ được một bạn khác ở miền Nam CA nhận
lái tiếp tục phụ trách. Anh Hoàn sẽ giới thiệu với Anh Em người "Bạn vắng"
ấy.(1)

Anh em ai cũng mong muốn cho lái thủ được trưởng tôn và phát

triển tốt đẹp để làm nhịp cầu liên lạc giữa Anh em và giúp nhau học hỏi thêm về nghề nghiệp cũng như có thêm kinh nghiệm trong cuộc sống mới này. Ngoài ra là thù đem lại tin tức vui buồn của Anh em khắp nơi, kể cả Anh em bên nhà.

Anh B. Đôn trong thư gửi từ Phi Châu có nói đến chung bệnh nay là làm biếng viết thư mà chỉ thích đọc. Đúng như vậy, trong ba năm qua, chúng ta thấy thù túc liên lạc với bạn bè càng ngày càng thưa thớt. Là Thủ Công Chánh sẽ bù đắp phần nào nhưng mất mát ấy. Nếu Lá Thủ mai một đi, thì e rằng Anh em càng ngày càng vắng tin và xa nhau hơn.

Anh Trần Sĩ Huân nói là chúng ta hân diện có được một Lá Thủ cho tập thể Anh em Công Chánh trong lúc không một đoàn thể ly hương nào làm được như vậy. Không những thế mà ngay cả những tờ báo, đặc san của đồng bào tại nhiều địa phương cũng không tồn tại được lâu dài vì thiếu sự ủng hộ tinh thần và vật chất của cộng đồng. Chúng ta tin rằng Lá Thủ Công Chánh sẽ trường tồn với chúng ta mãi mãi, vì chúng ta có tinh đồng nghiệp thâm thiết, có sự ủng hộ nhiệt thành của Anh em.

Tháng 4-78 cũng đánh dấu một đoạn đường 3 năm chúng ta trải qua trong cuộc sống mới. Điều đáng mừng là sau hết Anh em chúng ta đã được an cư lạc nghiệp và thực hiện được những dự tính lúc đầu: dự tính học hành, thi cử (kể cả cho con em), kiêm được việc làm tốt, định cư được nơi mình muốn, tàu được nhà ở khang trang... Nhiều Anh em đã đi du lịch ra nước ngoài, du lịch làm ăn to lớn.

Gần đây tôi được tin về một số Anh em đã thành công tốt đẹp. Trước hết là phai kể Anh Trang, 3 năm đó 3 bằng (EIT-PE-MAST.) lại vừa được học bổng học PhD về Engineering 2 năm. Anh Trang vừa di lâm ở City, vừa di dạy Engineering ở College và vừa di học thi thật qua là đã "tận dụng khả năng" và có gắng tốt bức. Anh Trang nói với tôi là chịu khó 2 năm nữa rồi ra làm ngoài gây dựng lại sự nghiệp mày hôi... Thật đáng khen và mừng cho Anh Trang.

- Anh Truong Nhu Nguyên đậu PE. Kỳ rồi nhỏ tôi nhắn với Anh em nào muôn anh làm Ref. thi Anh sẵn sàng giúp.

- Anh Hoàng Ngọc Anh đậu EIT nói với tôi là mình Anh vẫn yêu, để nghỉ xa hỏi qua năm rồi thi PE không gấp gáp.

- Tuấn qua tôi có đi Kentucky, ghé thăm Anh Ngô Nam thi cũng lại được tin vui là Anh Nam da đậu Mast. và vừa có việc làm tốt. Anh Trần Quý Minh cũng ở KY, và đã học xong, có việc làm khá quan.

- Anh Nguyễn Kim Chi có PE nằm ngoài, vừa cho tôi hay là có được việc làm ở một city (Engin. Dept.) ở Ohio. Anh nói là mình lớn tuổi, làm hàng tư mệt lắm, vào city nhăn nhúm hơn. Tôi cũng đồng ý với anh Chi là:

"Việc quan tâ tâ đầu cung vây,
Xứ Mỹ công chúc cung thê thôi."

- Anh Phạm Văn Ba nghe nói là có xuất bản sách Anh viết bằng chủ Pháp ở Canada. Sách gì mà Anh Ba không cho anh em đọc và quảng cáo giùm cho.

- Anh Biểu Đôn hỏi tôi là bỏ nghề kỹ sư đi đánh tennis có sướng hơn không. Tôi trả lời là ngày trước mình bị người ta cò ván, nay Anh đi cò ván cho thiên hạ ta tâ và chắc ăn hơn nghề đánh tennis.

- Trong số Anh em gặp may mắn thi phải nói đến các Anh Thịnh, Chi, Nhàn, Ái Van. Riêng Anh Ái Van đã qua Mỹ và đã có việc làm tốt ở Montana.

Viết nhung cảm tưởng và tin tức trên đây để chúng ta mừng cho Anh em đã thành công và được may mắn, và cũng để nói lên tình đồng nghiệp "cuộc xêng" gần bô của chúng ta và sau hết là để mong Anh em bỏ chút công chut của ưng hộ cho Lá Thủ được truồng tôn."

Ban Phu Trach⁽¹⁾ "Tôi đã giới thiệu "ông bạn vàng" với các anh. Có lẽ Anh không chiêu cõ đọc Thủ của Ban Phu Trach đang trong lá thủ số 8 nõi trang 25."

Anh Đ.T.C. nhận ban Thủ Hương^(1x) "Mây giống của Cô trong L.T.C.C. số 8 đã làm cho tôi rất bằng hoang. Hù mà hoa thực sao? Lại có vẻ "thách thức" nữa, thê' mời chết tôi!

Vậy nay tạm chỉ có ít giống này để Cô đó mong, và xin hen Cô cõ tim cho ra L.T.C.C. số 10, trong đó tôi sẽ nói rõ hòn về vụ này.

Công việc dã khâ bận của tôi vào dịp sau Tết Nguyên Đán, thêm vào đó tôi thường như đang sống trong truyện Liêu Trai, đã làm tôi không có thể viết để đủ trả lời Cô một cách xứng đáng với lòng ưu ái mà Cô đã dành cho tôi.

Có lẽ vào tháng 9 hay 10 dương lịch này sẽ có L.T.C.C. số 10. Xin Cô nhớ đón coi.

Da tâ,

Đ.T.C.

BPT ^(1x) Xin xem bài của "Hữu Danh Vô Vị" nõi trang 3 là thủ số 8 (X. Mâu Ngọ)

Anh Bầu Đồn (Abidjan)

Quý Anh trong A.H.C.C.,

Nơi Phi Châu xa xôi này, mỗi lần được lá thư A.H.C.C. là mỗi lần vui. Nhưng bị cái bệnh nan y lâ ham đọc mà nhác viết, hòn nứa cúng chảng có gì hấp dẫn để nói, nên cũng vắng thủ với các anh, mong các anh thứ lỗi.

Thay các anh em phần lớn đã có công việc tốt, còn lại thì ráp ranh lấy báng, tôi cũng mừng thay. Riêng tôi thi trong tháng 10/75 có hãng Louis Berger International gọi đi làm consultant ở Phi Châu. Thường nghe này công tác trên 6 tháng mới có quyền đem gia đình theo, do đó 4 tháng đầu ở Mali, tôi đi một mình, đến lúc qua Haute Volta làm Chef de Mission (1 năm), gia đình mới qua sau. Ở Phi Châu, lương thường đối khá, làm việc lại tà tà, và phuơng tiện như ở Việt Nam, chỉ có bất tiện là mỗi lần xong công tác lại di chuyển. Vì vậy trong làm consultant, có người thích đi mãi để dành dum, hoặc vì quen sông thoái mái, nhưng cũng có người chỉ thích làm một thời gian đủ vòn thì về bắn xú muỗi toan chuyện khác.

Ở Phi Châu, các chính phủ bắn xú cũng có tuyển dụng thẳng người ngoại quốc, gọi là contrat local, thường thì lương kém hơn (dĩ nhiên cũng có ngoại lệ). Do đó, qua Phi Châu thường nên ký với một hãng Mỹ thì hơn. Ký với một hãng tư Phi Châu là một điều nguy hiểm, vì gặp hàng lưu manh, nó không trả lương thì chẳng cách gì doi, lại còn có thể mất tiền túi để mua vé máy bay đi về. Ngoài ra, các nước Phi Châu cũng có nòi hiên nòi dữ, như được gói đi Guinea hay Uganda thì nên kiêm cách nhà nhẫn tú chối.

Để chấm dứt, tôi xin gói theo đây một chi phiếu \$100, xin các anh gói đến AHCC 50 gọi là tiền đóng góp, và 50 đến tay anh Thịnh.

AHCC: Xin cảm ơn Anh Bầu Đồn. Ban Phụ trách lá thư AHCC để nhận được \$50 do Anh Thi' chuyen. Lần \$50.00 Anh Thi' phụ trách gửi đến Anh Thịnh /,

TIN VUI

- Anh Chị Phạm Hữu Vinh đã làm lễ vu quy cho thư nữ là Phạm thi Kim Mai sánh duyên cùng cậu Nguyên Trung Nghĩa ngày 10-3-78 tại Berlin (Tây Đức).

A.H.C.C. thân gửi lời mừng Anh Chị Vinh và chúc hai cháu trăm năm hạnh phúc.

- A.H.C.C. rất vui mừng nhận được những tin sau đây:

**Anh Trường.Nhủ-Nguyễn đã đậu PE.

**Anh Hoàng.Ngọc.Ấn đã đậu EIT.